

Nikto nie je transgender. 2. časť: Chirurgické zákroky a blokátory sú neprijateľné

Bp. Michael F. Burbidge

20. septembra 2021 ✚ Spoločnosť

Zdroj: wikimedia commons

pokračovanie I. časti a dokončenie

Duchovný dodáva, že v skutočnosti existuje dostatok dôkazov o tom, že tzv. „afirmácia pohlavia“ nielenže nerieši problémy človeka, ale môže ich dokonca zhoršiť. *„Prijatie deklarovanej transrodovej identity je zvlášť nebezpečné pre deti, ktorých psychický vývoj je krehký a neúplný. Dieťa musí predovšetkým poznať pravdu: bolo navždy stvorené ako muž alebo žena. Potvrdzovanie skresleného sebavedomia dieťaťa alebo podporovanie jeho túžby byť niekým iným, než akého ho stvoril Boh (mužom alebo ženou), vážne zavádza a mátie dieťa v tom, kým je.“*

Okrem toho lekárske alebo chirurgické zákroky afirmujúce pohlavie spôsobujú vážne, ba dokonca nezvratné telesné poškodenie detí a dospelujúcich. Patrí medzi ne použitie blokátorov puberty (v skutočnosti je to chemická kastrácia) na zastavenie prirodzeného duševného a fyzického vývoja zdravého dieťaťa, križových hormónov na vyvolanie vývoja opačného pohlavia, sekundárnych sexuálnych charakteristík a operácie na odstránenie zdravých prsníkov, orgánov resp. genitálií u tínedžera. Takéto zásahy sú vážnym mrzačením ľudského tela a sú morálne neprijateľné.“

Hierarcha poznamenáva, že zatiaľ čo niektorí zástancovia ospravedlňujú „rodovú afirmáciu“ ako „potrebnú na zníženie rizika samovraždy, zdá sa, že takéto opatrenia poskytujú iba dočasnú psychologickú úľavu a riziko samovraždy zostáva výrazne zvýšené po opatreniach na zmenu pohlavia“.

„Mladí ľudia sú obzvlášť citliví na tvrdenia, že zmena pohlavia vyrieši ich problémy. Dlhodobé štúdie ukazujú vyššiu mieru úmrtnosti, samovražedného správania a psychiatrickej chorobnosti u ľudí so zmeneným pohlavím v porovnaní s bežnou populáciou. Okrem toho štúdie dokazujú, že deti a dospelujúci s diagnózou rodovej dysfórie majú vysokú mieru sprievodných porúch duševného zdravia, ako je depresia alebo úzkosť, je trikrát až štyrikrát vyššia pravdepodobnosť, že budú v autistickom spektre, a je pravdepodobnejšie, že budú

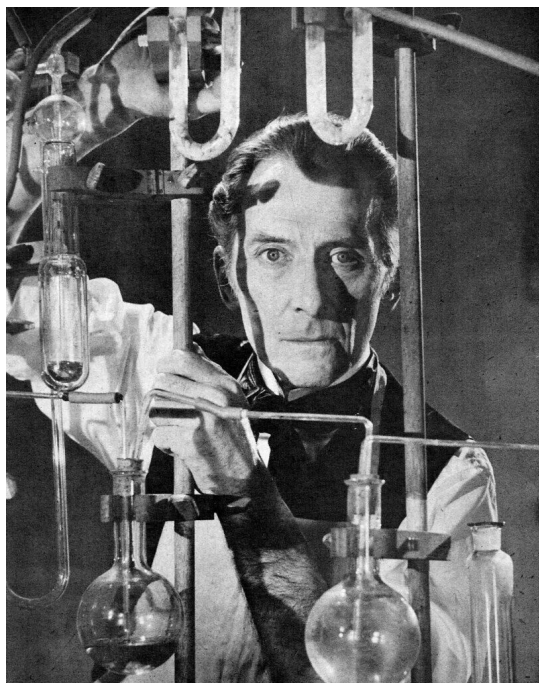
trpieť udalosťami z detstva vrátane nezvládnutia straty, traumy alebo zneužívania.

Psychoterapeutické terapie, ktoré zahŕňajú **nepretržitú terapeutickú prácu** na vyriešenie nevyriešenej traumy a straty, udržanie subjektívnej pohody a rozvoja vlastného ja spolu so zavedenými terapiami samovražedných myšlienok sú vhodnými intervenciami. Zmena pohlavia nie je v nijakom prípade riešením,“ píše autor.

Podľa duchovného ignorovanie alebo zatajovanie informácií o škodlivosti snahy o „transformáciu“ alebo o výhodách alternatívnych psychoterapeutických terapií je veľkou nespravodlivosťou a predstavuje zlyhanie lásky.

Biskup varuje pred akceptovaním zvolenej sexuálnej identity človeka. Ani oslovenie inými zámenami „nie je neškodné“. Nie je to ani „nevinný spôsob, ako dať najavo lásku a prijatie osoby. V skutočnosti je to prejav hlbokkej krízy: nikdy nemôžeme povedať, čo je v rozpore s tým, čo vieme, že je pravda. Používanie mien a zámen, ktoré popierajú identitu osoby s Bohom, je falošné.“

„Veriaci by sa mali vyhýbať používaniu výrazov alebo zámen, ktoré **afirmujú zmenu pohlavia**, vyjadrujú súhlas či posilňujú odmietanie pravdy. Odmietnutie používať takýto jazyk nie je kruté ani odsudzujúce. V širšej kultúre môžu katolíci pociťovať značný tlak, aby prijali kultúrne prijateľnú terminológiu. V žiadnom prípade však nikoho nenúťte používať jazyk, ktorý je v protiklade s pravdou. Právo hovoriť pravdu patrí človeku a nemôže mu ho vziať žiadna ľudská inštitúcia. Pokusy štátu, korporácií alebo zamestnávateľov vynútiť si takýto jazyk, najmä hrozbou súdneho sporu alebo straty zamestnania, sú nespravodlivé. Musíme milovať v pravde a pravda musí byť presne vyjadrená našimi slovami. Jasnosť vyjadrovania musí zároveň vždy slúžiť láske a širšej túžbe priblížiť ľudí k plnosti pravdy.“

Zdroj: Flickr

Biskup upozorňuje kňazov a katechetov, že otázka transsexuality predstavuje osobitnú výzvu pri odovzdávaní viery. Zakladá sa totiž na prirodzených pravdách o ľudskej osobe, jednote tela a duše a komplementárnosti muža a ženy.

„Ježiš, náš Vykupiteľ, Boží Syn, prijíma jednotu tela a duše našej ľudskej prirodzenosti, posväcuje sa a živí nás svojím telom a uctieva sa ako Ženích Cirkvi. Odmietanie základných prirodzených práv o našom človečenstve ničí **vzor**, ktorým nám Boh zjavil seba samého i svoj plán našej záchrany. Túto tému je dôležité zasadiť do širšieho kontextu prirodzenosti ľudskej osoby, jednoty tela a duše a svätosti tela. Rodová ideológia neexistuje izolovane, ale je súčasťou širšieho zvätku vládnuceho v našej kultúre, pokiaľ ide o telo, sexualitu, muža, ženu atď. Okrem toho je vždy dôležité rozlišovať medzi subjektívnou skúsenosťou osoby a jej morálnou vinou. Cirkev učí, že človek je stvorený ako muž alebo žena.

Nikto nie je transsexuál. Osoba, ktorá sa identifikuje ako transrodová, môže zažívať nepríjemné pocity, zmätok alebo mylné presvedčenie, že je alebo môže **sa stať** niekým iným. Cirkev neučí, že ľudia, ktorí prežívajú rodovú dysfóriu alebo zmätenosť, sú nemorálni alebo zlí. Zároveň osoba, ktorá vedome odmieta svoju identitu alebo telesnú sexualitu a vyhľadáva škodlivé lekárske alebo chirurgické zákroky, **ide cestou, ktorá je objektívne nesprávna a škodlivá na mnohých úrovniach**. Cirkev má osobitný záujem o trpiacich a chce ich priviesť k pravde a uzdraveniu,“ napísal biskup.

Preto je dôležité ľudí, ktorí zažívajú „rodovú dysfóriu“ alebo tvrdia, že majú „transrodovú“ identitu, počúvať a snažiť sa pochopiť ich skúsenosti. „Potrebujú vedieť, že sú milovaní a cenení a že Cirkev počúva ich obavy a berie ich vážne. V každom prípade treba potvrdiť dôstojnosť osoby milovanej Bohom. Len v kontexte autentického dialógu budú ľudia schopní prijať pravdy, najmä tie, ktoré spochybňujú ich pocity alebo iné presvedčenia.“

Okrem toho „osobitnú pozornosť treba venovať deťom, ktoré trpia rodovou dysfóriou alebo ktoré vyjadrujú presvedčenie o identite nezlučiteľnej s ich biologickým pohlavím. Autentické sprevádzanie si vyžaduje zostať v pravde o ľudskej osobe a trpezlivo viesť deti k tejto pravde. Rodičia sa musia vždy a okamžite zapojiť do diskusie so svojím dieťaťom o takýchto citlivých témach.“

Biskup odporúča rodičom, ktorí sú „prvými a najlepšími učiteľmi svojich detí“, aby im verili, modlili sa za nich a milovali ich. Zároveň pravdivo učili o tom, kto sú, o dôstojnosti ľudského tela, o zmysle ľudskej sexualitý a o hľadaní spásy.

Prislúbil podporu Cirkvi vo forme vyučovania a pastoračnej starostlivosti. Vyzýva rodičov, aby okrem dobrého príkladu a učenia vychovávali svoje deti k ostražitosti, a tiež aby monitorovali správy na internete a v sociálnych médiách.

Pripomína, že rodová ideológia sa oslavuje, propaguje a presadzuje na všetkých mediálnych platformách a dostáva sa aj k deťom v programoch pre ne určených. „Mnoho z vašej dobrej práce a svedectva môže byť rýchlo zmarené prístupom dieťaťa k internetu bez dozoru alebo bez obmedzenia,“ píše.

Duchovný dodáva, že „ďalším silným zdrojom dezinformácií o povahe človeka a dôležitosti tela je, žiaľ, systém verejného vzdelávania. Verejné školy v našom regióne poskytujú vynikajúce vzdelanie v mnohých ohľadoch. Mnohé z nich však agresívne propagujú falošné chápanie ľudskej osoby tým, že obhajujú rodovú ideológiu. Súčasné pravidlá nútia používať vybrané mená a/alebo zámená. V mnohých školách sú zamestnanci povinní potvrdiť deklarovanú **rodovú identitu** dieťaťa a umožniť mu **zmenu**, a to aj v prípade, že neexistuje oznámenie alebo súhlas rodičov.

Rodičia, ktorých deti navštevujú štátnu školu, preto musia so svojimi deťmi hovoriť a byť ešte ostrážitejší a hlasnejší voči falošnej, škodlivej ideológii.“

Zdroj: Flickr

Biskup vyzýva rodičov, ktorí zápasia s problémami „rodovej dysfórie“ svojich detí, aby často využívali sviatosti svätého prijímania a spovede a aby vyhľadávali pastoračnú podporu vo svojej farnosti alebo diecéze.

Varuje tiež pred podľahnutím falošnej nádeji, že „*prijatie zvoleného pohlavia dieťaťa*“ bude prejavom lásky k nemu. Hierarcha opäť zdôrazňuje, že „*autentická láska k deťom musí byť vždy v súlade s pravdou. V prípade rodovej dysfórie to znamená uznať, že šťastie a pokoj nemožno nájsť v odmietaní pravdy o ľudskej osobe a tele. Rodičia sa preto musia brániť zjednodušeným riešeniam, ktoré predkladajú zástancovia rodovej ideológie, a snažiť sa odhaliť a riešiť skutočné príčiny bolesti a nešťastia svojich detí. Mali by sa obrátiť na dôveryhodných lekárov, aby im poskytli **spoľahlivú radu**. Zdrojom sily a podpory môže byť aj stretnutie s inými rodičmi, ktorí prešli podobnými skúškami.*“

„*Rodičia by v žiadnom prípade nemali pre svoje deti vyhľadávať terapiu „potvrdzujúcu zmenu pohlavia“, pretože to je v zásadnom rozpore s pravdou o ľudskej osobe. Nemali by vyhľadávať, podporovať ani schvaľovať žiadne lekárske rady alebo postupy, ktoré by potvrdzovali **nesprávne chápanie** ľudskej sexualitu a identity alebo viedli k (často nezvratnému) telesnému zmrzačeniu. Rodičia si musia byť istí, že najväčšie šťastie dieťaťa spočíva v tom, že prijme svoje telo ako Boží dar a objaví svoju skutočnú identitu Božieho syna alebo dcéry.*“

V príhovore k tým, ktorí bojujú s rodovou dysfóriou, hierarcha napísal: „*Každý z nás bojuje boj, ktorý je jedinečný. Nikto z nás by sa však nemal vo svojom boji cítiť osamelý alebo opustený. Tak ako mnohí iní, aj vy sa môžete cítiť odcudzení svojmu telu, akoby ste mali mať iné.*

Vedzte, že hoci možno bojujete so svojím telom alebo so svojím sebavedomím, Božia neochvejná láska k vám znamená, že vás miluje aj s celým vaším telom. Naša základná povinnosť rešpektovať telo a starať sa oň vyplýva zo skutočnosti, že vaše telo je súčasťou osoby, ktorú Boh miluje.

Vyvarujte sa zjednodušených riešení, ktoré sľubujú, že vás zbavia problémov zmenou mena, zámen a dokonca aj vzhľadu vášho tela. Mnohí pred vami prešli touto cestou, aby to neskôr

olutovali. Ťažkou, ale nádejnejšou cestou k radosti a pokoju je spolupráca s dôveryhodným poradcom, terapeutom, kňazom resp. priateľom, aby ste si uvedomili dobro svojho tela a svoju identitu ako muža alebo ženy.“

Dodal: „Cirkev vám chce viac než čokoľvek iné priniesť lásku samotného Ježiša Krista. Táto láska je neoddeliteľná od pravdy o tom, kto ste, že ste stvorení na Boží obraz, **znovuzrodení ako Božie deti** a určení na jeho oslavu. Kristus trpel za nás nie preto, aby nás oslobodil od všetkých múk, ale aby bol s nami uprostred týchto zápasov. Cirkev je tu na to, aby vám pomáhala a sprevádzala vás na tejto ceste, aby ste spoznali krásu tela a duše, ktorú vám Boh dal, a mohli sa tešiť z nádhernej slobody“, uzavrel biskup Burbridge.

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/nikto-nie-je-transgender-2-cast-chirurgicke-zakroky-a-blokatory-su-neprijatelne/>